

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**



Щоранку дорогою до школи Філіп, Фло та Кароліна завертають у невеличку цукерню в Глухому закутку № 23. Там вони купують у Лео (так звати власника) ласощі, якими смакують на перервах між уроками. Комісар карної поліції Ларс так само щоранку заходить у згадану цукерню. Він також є страшенним ласуном, а найбільше любить цукерки з локрицею¹. Проте їх поєднає не лише любов до солодощів, а й пристрасть до розслідування найзаплутаніших злочинів. У детек-

тивної команди «Локриця», як вони себе назвали, є навіть власний офіс, де вони зустрічаються, — голуб'ятня під дахом цукерні Лео.

¹ Локриця, або ж солодець, вербець, солодич. Багаторічна рослина родини бобових, солодкий корінь якої використовують у промисловості й медицині.



Лео — хазяїн цукерні та детектив. Він — ватажок у локричній команді.



Кароліна, або ж Каро. Завзята спортсменка і просто розумниця.



Комісар карної поліції Ларс добре знається на комп'ютерах.



Флорентин — наймолодший в агентстві, тому всі його зовуть Фло.



Філіп уміє наслідувати спів птахів. Його вірний супутник — какаду Коко.

Місце злочину: монастир «Вóронів камінь»

1. Загадка семи вóронів

— Ого, ну й класна споруда! — захоплено сказав хтось із учнів, котрі приїхали на екскурсію у монастир.

Згаданий монастир, що його величали «Вóроновим каменем», височів у тихому та відлюдному місці, і був він схожий на зачарований замок із казки «Спляча красуня». Навкруги панувала сонна, гнітюча тиша, котру вряди-годи порушувало вороняче каркання.



Була остання п'ятниця, після якої починалися канікули. Детективи із команди «Локриця» разом з іншими однокласниками-екскурсантами стояли перед монастирською брамою. Організував екскурсію монастирем їхній шкільний учитель Гаферстрог.

— Фундамент монастиря звели у ранньому Середньовіччі, — розпочав екскурсію отець Анзельм. — До наших днів дійшов навіть запис про закладення наріжного каменя. Літописець датує цю подію 1276 роком. Заснував монастир чернець-бенедиктинець Родеріх. Як стверджує легенда, саме на це місце його начебто привели сім воронів. Родеріх сприйняв це як повеління вищих сил і звелів спорудити монастир. Відтоді так і живуть тут сім воронів, забезпечуючи цьому священному місцю мир і процвітання... Святий Родеріку-Заступнику! — нараз перелякано зойкнув отець Анзельм. — Я бачу на дзвіниці лише шість воронів! Куди ж подівся сьомий?

— Я знаю, де він, — сказав Фло.





2. Шок отця Анзельма

Фло побачив чорного птаха зліва, біля основи вежі. Ворон ховався за мітлою. Отець Анзельм полегшено зітхнув. Він розчинив головні двері храму і, продовжуючи екскурсію, завів школярів у неф¹.

Колони у нефі розташовувалися на однаковій відстані одна від одної. Вони були такими товстими, що шість людей, узявшись за руки, зaledве би обхопили їх. Колони підтримували все склепіння храму.



— Там, посередині склепіння, де сходяться ребра колон, — розповідав отець Анзельм, — знаходиться замковий камі...

Нараз він з переляку замовчав, побачивши, що двері до критої галереї не зачинені, як зазвичай, а трохи прочинені.

Філіп звернув увагу, як священник занепокоєно роззирнувся, а тоді глянув крізь арочне вікно і явно щось там побачив. Ось у цю мить у Філіпа і з'явилося відчуття, що сьогоднішній день має бути цікавим.

¹ Витягнуте у довжину приміщення (або частина приміщення), відокремлене рядом колон чи стовпів.





3. Обмін думками за ложкою супу

Справа, у найдальшому кутку критої галереї, Філіп запримітив загублений кимось ключ. «Безперечно, у монастир проник чужинець, — подумав він, — адже на вході висіло застереження: “Не заходити — ремонтні роботи”».

— Дивно це все якось, — прошепотів Філіп Фло та Кароліні.

Вони пообідали у трапезній — монастирській їдальні, спільно із тринадцятьма ченцями-бенедиктинцями, які за-

мешкували при монастирі. Хоча густий суп зі шпиком не належав до улюблених страв детективів із команди «Локриця», проте сьогодні вони не зважали на їжу. Їх мучило тільки одне: хтось потайки проник у монастир!

Під час обіду Каро не зводила очей із флігеля¹ монастиря, який добре проглядався з вікон трапезної. Посте-рігавши, дівчинка заявила:

— Можу закластися, що там хтось є!



¹ Житлова бічна прибудова до головного будинку чи будиночок у дворі головного будинку.



